

Publicerad 2024-03-29 04:27 av Peter Stjerngrim

Vissa stunder är lite svårare att hantera än andra ... Just nu är det en sådan stund ... - i september 2013 när flödet tillkom här - Idag känns det som om du finns i mitt liv ...

Jag ser på dig ...

... och känner
inom hela mig
hur mycket jag vill
få börja leva livet
här och nu
med dig ...

Men det
är inte verklighet
ty du är ej
här
annat än
i mina drömmar
hos mig ...

Känner
hur mycket
jag saknar
närvaron av dig
just nu
när mörkret
lägger sig
än mer än
när jag
imorgon
vaknar utan dig
nära tätt intill mig ...

Tanken på dig
nära tätt intill
räcker ej
så där alldeles
riktigt tillräckligt till ...

... för att värma mig ...

Det känns kallt

och ensamt
i den verklighet som är
Fryser ända in i själen
av all den närvaro
av din frånvaro
som fyller det Universum
vilket utgör
den del av världen
där jag nu är ...

Vill bara få somna in
här och nu
och hoppas på
att med dig imorgon
kanske vakna få ...

Men det vill sig ej
Kan inte förmå mig till
att somna i rimlig tid
utan dig
nära tätt initlll
bredvid mig ...

Det sägs att när
man är riktigt kär
intet avstånd
för långt bort är ...

Varför känns det då
så som det gör
inom varje litet
skrymsle och vrå?

Realisten inom mig
förklarar det i och för sig ...

... Men vad hjälper det mig
när jag så inihelvete mycket
saknar varje millimeter av
hela det väsen som utgörs av dig?

Du fattas mig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten